

Göteborg Storpolitiskt möte den 26 januari 2018.

Rapport

För första gången hade Göteborg Film Festival tillsammans med Västra Götalandsregionen samlat nationella, regionala och lokala politiker till ett nationellt filmpolitiskt toppmöte, den 26 januari. En dags möte med politiker, filmskapare, regionala produktions- och resurscentrum för att diskutera den framtida filmpolitiken. Var står den svenska filmen nu ett år senare? Och vad ser vi framför oss?

– Vi är den största svenska filmregionen och är gärna värd för detta första filmpolitiska samtal sedan den nya filmpolitiken fastställts av riksdagen. Den regionala och lokala nivån har stor betydelse för filmens utveckling och vi har många erfarenheter att bidra med, Conny Brännberg, (KD) ordförande för Kulturnämnden Västra Götalandsregionen. Den regionala och lokala nivån har stor betydelse för filmens utveckling påpekar han.

Arrangörerna hoppas att detta skall bli ett årligen återkommande möte där det kan föras en kontinuerlig dialog mellan stat, region, kommun och filmbransch i frågor som rör filmens visioner, mål och framtid.

I och med att det nu är en statlig filmpolitik måste politikerna ta mycket mer aktiv del i filmpolitiken. Tidigare var det avtalets parter, distributörer, biografägare, Sveriges Television och staten som kom fram till hur filmpolitiken skulle se ut. Då kunde politikerna gömma sig bakom filmavtalet, men nu är det dags för politikerna att komma ut på banan och visa var de står.

Under dagens samtal återkom diskussionen om samverkan mellan den nationella, regionala och lokala filmpolitiken.

Kan den nya filmpolitiken innebära en förnyad och delvis annorlunda diskussion om framtida svensk film? De hetaste frågorna rörde framtida filmproduktion och distribution. Under filmavtalet finansierades svensk film via 10 % -ig avgift från biograferna, Sveriges Television, TV4 och staten. Nu sker finansieringen via moms. Under avtalet betalade biograferna 6 % moms nu betalar alla 25 %. Det är en fråga som väcker starka reaktioner.

Vad som saknades i debatten var Sveriges Television och vilken betydelse plattformarna har och än mer kommer att få.

Deltagare i första delen av mötet var Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP), Olov Lavesson kulturpolitisk talesperson (M), Gunilla Carlsson kulturpolitisk talesperson (S), Conny Brännberg, ordförande i kulturnämnden Västra Götalandsregionen (KD), Marie-Louise Rönnmark, ordförande i SKL:s beredning för kultur och fritid, ordförande kulturfullmäktige Umeå (S).

Moderator var Cecilia Garme.

Ord som samverkan, dialog och samtal genomsyrar mötet. Under mötet betonades behovet och kravet på att den nationella filmpolitiken måste samarbeta med det regionala och det lokala. Landstingens och kommunernas roll underströks. Kulturministern pekade på att det är första gången politikerna engagerar sig i och talar filmpolitik. Filmen var tidigare inte en angelägenhet för politikerna vilket den är nu. Allt är nytt och därmed kan det inte vara perfekt på en gång. Det behövs justeringar menade kulturministern. Diskussionen handlade också om de tillkännagivandena, sju till antalet, som Riksdagens kulturutskott skickat till kulturministern. Där nämns bland annat missnöjet med momsen och att piracy inte diskuteras tillräckligt. Marie-Louise Rönnberg tog upp fyra viktiga områden; lyfta medborgarperspektivet, #MeToo och arbetsfrågorna, betydelsen av att hela landet utvecklas samt den rörliga bilden i förhållande till barnen. Gunilla Carlsson (S) underströk filmen som en viktig konstform och att de vill skapa de bästa förutsättningarna för filmproduktionen och visning av film.

I nästa avdelning deltog Anna Serner, VD Svenska Filminstitutet, Tomas Eskilsson, strategichef Film i Väst, Charlotta Denward, ordförande Film- och dramasektionen, Film- och TV-Producenterna och Susanne Jonsson, VD Filmpool Nord.

Rubriken var; Vem har det filmpolitiska ansvaret och inflytandet?

Anna Serner menade att Filminstitutet har fått mer makt och de tidigare avtalsparterna mindre makt. Hon ser att det öppnar sig fantastiska möjligheter för svensk film och att alla skall vara inkluderade.

Charlotta Denward menade att det finns olika sorters makt; makt över stöden, makt över filmen. Hon tog upp frågan om äganderätten och menade att det är producenterna som har den. Makten över direktiven har

Regeringen. Makten har förskjutits och rättvisan nu är att alla har lika lite att säga till om. Råden ser hon som en diskussionsklubb.

Tomas Eskilsson pekade på att det är betydelsefullt med nationellt, regionalt, lokalt och transnationellt arbete. Han saknade samtalet om plattformarna som har oändligt mycket mer kapital än någon av de medverkande på mötet. Det är en angelägen fråga att diskutera.

Susanne Jonsson tog också upp de digitala plattformarna och att det är de som har pengarna. Hon talade om betydelsen av samverkan mellan dem alla.

Från "golvet" kom synpunkter på att råden är som gisslan. Även frågan om Filminstitutet hantering av transparens och Film i Västs transparens; är de verkligen transparenta?

Anna Serner menade att branschråden är en ny konstruktion och att de skall ses över. De kan utöva insyn men inte bestämma. Hon pekade på betydelsen av att alla samlades runt samma bord och att det kan medverka till att stärka filmen. Charlotta Denward tog upp frågan om hur makten skall utövas för att stärka dialogen?

Därefter diskuterades rubriken; Var och hur skall vi göra filmen?

Under punkten berättade Klas Rabe (områdesledare kulturella och kreativa näringar) om tillväxtverkets rapport om produktionsrabatter för svensk film. Går det igenom kan det tillföra svensk film 300 miljoner SEK. Stödsystemet är reviderat, målen konkretiserade och 1-åriga handlingsplaner finns för de olika stöden. Om 1 år skall de mäta om de har lyckats.

Ambitionen med det och hur det ska fungera diskuterades av Kristina Colliander, chef för produktionsstöd Svenska Filminstitutet, Olov Lavesson, kulturpolitisk talesperson (M), Gunilla Carlsson, kulturpolitisk talesperson (S), och Mikael Fellenius, VD Film i Väst.

Efter lunchen blev det diskussion mellan Peter Fornstam, ordförande Sveriges Biografägarförbund och VD Svenska Bio, och Annacarin Öman, verksamhetschef Lidköpings Folkets Hus, Anna Serner, VD Svenska Filminstitutet och Niklas Malmberg (MP). Det talades om bredd i biografutbudet, små och stora biografier, svårigheterna med ny teknik men framförallt om biografmomsen. Det kom fram många siffror fram och tillbaka om betydelsen av momsen för små biografier och vad filmen förlorar i intäkter enligt Peter Fornstam. Niklas Malmberg försvarade momsen och menade att höjningen i verkligheten inte var så drastisk som Peter Fornstam påtalade.

OFF var samarrangör tillsammans med Filminstitutet för punkten om Filmskaparen i filmpolitiken.

Talangutveckling. Hanna Sohlberg presenterade en utredning som hon har gjort om talangutveckling. Den stora bristen är kontinuitet vilket alla vittnar om.

Helena Bergström, regissör, manusförfattare och skådespelare talade utifrån betydelsen av #MeToo. Lisa Ohlin, regissör och manusförfattare, läste ur sin bok *Ravinen*. Karin Ekberg och Johan Seth, ordföranden i OFF och regissörer tillika producenter, gav sina inspel. Sammanfattningsvis blev de olika talarnas bidrag ett samtal om konstnärlig integritet, rådets betydelse, kritik mot Filminstitutets detaljstyrning och hur framgång mäts. Därefter fick Tarek Saleh, regissör och manusförfattare, ordet och talade om vikten av att inte vara gnälliga och att vi är ett litet land långt bort...

Politikerna fick därefter ett slutord.

Därefter blev det film. Invigningsfilmen *Amatörer* i regi Gabriella Pichler och filmmanus av Jonas Hassen Khemiri och Gabriella Pichler, producent Anna-Maria Kantarius, Garagefilm.

Vid pennan
Christina Olofson
Maria Eriksson-Hecht

